

Erasmus - o șansă pentru experiențe inedite

Participarea la proiectul Erasmus+ 2019-1-RO01-KA201-063189 a reușit să îmi lase niște amintiri minunate, pe care nu o să le uit niciodată. Am ieșit pentru prima oară din țara mea, și sunt bucuros pentru fiecare moment petrecut în Polonia.

Cu prilejul acestei experiențe, am avut posibilitatea să vorbesc cu elevi de la alte școli. Aceștia au fost foarte deschiși și comunicativi, respectuoși și înțelegători. Am avut ocazia să descopăr locuri noi și fapte extraordinare, extrem de importante, cu semnificații istorice. Gazdele noastre din Polonia, liceul militar XXVII LO im. Zeslancow Sybiru sunt persoane foarte plăcute și respectuoase, mereu doritori să te ajute. Profesorii, de asemenea, au fost extrem de înțelegători. Am râs mult cu dumnealor! Toți participanții au format un colectiv cu care ai vrea să îți petreci zilele pentru totdeauna.

Obiectivele turistice și istorice pe care le-am vizitat în Polonia sunt cu totul speciale! Poveștile interesante dar triste din Majdanek, casele din Kazimierz care arătau ca și cele din desenele animate, Muzeul Satului din Lublin cu gospodăriile frumoase de demult, ne-au făcut să înțelegem câte puțin din ce înseamnă Lublin.

Mâncarea tradițională poloneză este delicioasă, și merită încercată! Tot ce am mâncat a fost foarte bun și mereu eram trist când terminam tot din farfurie, doar pentru că nu mai aveam șansa să mai iau o îmbucătură!

M-am împrietenit foarte repede cu colegii din proiect! Polonia, România, Italia, Turcia, păreau aceeași comunitate, deoarece avem multe în comun! Umorul, ce stil de muzică ascultăm, etc. sunt amănunte care ne fac compatibili. A fost interesant să învăț câte ceva legat de cultura altor țări.

Călătoria aceasta nu o voi uita niciodată. Mă bucur că am avut ocazia să văd așa multe lucruri noi și să întâlnesc niște persoane extraordinare. Deja îmi este dor!

Tudor Ciceu, elev în clasa a VIII-a C,
Școala Gimnazială "Avram Iancu"

Gânduri despre locuri și oameni

A fost, pentru mine, prima dată când am ieșit din țară, în cadrul unui proiect din programul „Erasmus+”. După părerea mea, a fost o experiență de neuitat, de care sper să se bucure cât mai mulți elevi, din cât mai multe școli. Persoanele care ne-au găzduit în școala lor pentru câteva zile s-au comportat foarte frumos cu noi și ne-au primit cu o mare căldură. Elevii liceului militar XXVII LO im. Zeslancow Sybiru din Lublin au cooperat și ne-au ajutat când am avut nevoie de informații legate de locul unde ne aflăm sau de orice altceva, de la atelierele de

lucru. Am vizitat foarte multe locuri frumoase pe care nu credeam că o să ajung să le văd vreodată, dar mai ales am avut alături alți colegi din școli partenere, persoane minunate pe care le-am cunoscut acum, în Lublin.

Un loc cu totul special, care mi-a captat cel mai mult atenția și mi-a trezit interesul pentru istorie, artă și chiar politică internațională, a fost orasul Zamosc. Orasul are o istorie foarte interesantă, fiind privat, fondat de un nobil polonez foarte apropiat regelui Poloniei. Cu câteva zile înainte de a vizita orașul, am descoperit portretul lui Jan Zamonski în galeriile muzeului de artă și istorie locală din Lublin și am aflat amănunte despre contribuția lui la succesele militare ale regatului polonez. Motivul pentru care așezarea este așa de importantă în peisajul Poloniei de-a lungul veacurilor, este faptul că fortăreața de la Zamosc nu a fost niciodată cucerită prin războaie. Arhitectura urbană este cu totul unică, acele clădiri care formează orașul sunt așezate sub forma organelor corpului uman. În Zamosc, totul este frumos: fațadele clădirilor, piețele orașului, zidurile de apărare, catedrala, sinagoga, locuințele, Academia de Științe, muzeele și mai ale oamenii, adevărații păstrători ai tezaurului care înseamnă Zamosc.

Elevii din Polonia, Italia și Turcia au fost și ei niște persoane pe care nu aș putea regreta niciodată că le-am cunoscut și mă bucur ca am ocazia să țin legătura cu ei după încheierea acestui capitol din proiectul „Erasmus+”, chiar dacă ne despart peste 1000 de kilometri.

Sunt extrem de bucuroasă și recunoscătoare ca am avut ocazia să iau parte la acest proiect, și nu voi regreta niciodată că am acceptat propunerea de a pleca în Lublin pentru o săptămână.

Iasmina Măgurean, elevă în clasa a VIII-a A,

Școala Gimnazială ”Avram Iancu”

Experiențe Erasmus, Lagărul de concentrate de la Majdanek, Lublin, Polonia

Parteneriatul de schimb de bune practici în domeniul educației 2019-1-RO01-KA201-063189 mi-a dat ocazia să vizitez Polonia cu o echipă de elevi și profesori din școala noastră. În Polonia am avut parte de o primire minunată, de multe activități de învățare, de o atmosfera de cooperare, de interacțiuni cu elevi de vârsta noastră și de vizite interesante la obiective istorice și turistice de mare însemnătate.

Una dintre cele mai cutremurătoare și marcante experiențe a fost vizitarea lagărului nazist de concentrare de la Majdanek, din suburbiile orașului Lublin. Am ajuns la intrare, unde am realizat proporțiile așezământului și mi-am dat seama că acest loc a avut o mare însemnătate în istoria Poloniei cât și a întregii Europe.

Lagărul se află pe un deal lin, cu o întindere imensă. Suprafața este îngrădită cu stâlpi și garduri succesive de sârmă ghimpată electricată. De jur împrejur erau numeroase turnuri de pază și observație, cu scopul de ai opri pe evrei, polonezi, alți prizonieri de război sau deținuți politici să scape.

Mi se părea că numărul barăcilor nu se mai termină, iar conștientizarea faptului că mii de oameni au mâncat, au dormit, au supraviețuit acolo sau și-au sfârșit chinuitor existența, ne demonstrează cât de crudă poate fi istoria. Majdanek era constituit din cinci câmpuri de detenție cu câte douăzeci de barăci, ateliere, zonă de triaj al ”internaților”, grădină de legume pentru gospodărie și crematoriu. Pe lângă acestea mai trebuie menționate clădirile administrative pentru cei peste o mie de soldați nemți implicați în paza obiectivului.

Înăuntrul fiecărei barăci se aflau erau numeroase paturi suprapuse cu o pătură subțire pentru fiecare persoană. Bacăcile sunt făcute din scândură cu un singur strat de lemn și nu aveau sistem de încălzire, iar iarna, în Polonia, temperaturile ating frecvent -25°C. Așa trebuia să trăiască fiecare deținut, indiferent de condițiile de mediu, sau indiferent de temperatură.

Naziștii hotărau cine trăiește sau nu, așa că dacă sentința cuiva era moartea, ajungea în camera de gazare, apoi era transformat în cenușă, pentru a fi aruncat în pământ. Au fost atât de multe persoane omorâte încât nu aveau spațiu să îi îngroape intacti.

Am vizitat și baraca în care erau rechiziționați papucii deținuților. Am văzut mii de papuci, ai celor care au fost internați în lagăr. Erau mărimi și modele diferite, de la copii mici care au rămas fără familii, până la persoane bătrâne, care și-au trăit tinerețea în libertate până au ajuns pe mâna naziștilor.

Este surprinzător cum după toate aceste întâmplări, lagărul de concentrare de la Majdanek a fost păstrat atât de bine, pentru ca noi să înțelegem toate atrocitățile petrecute în acel loc.

Erasmus mi-a oferit ocazia să văd o parte a istoriei continentului nostru și să realizez că istoria nu trebuie repetată, că lecția toleranței trebuie învățată.

Mă bucur că am ajuns în Polonia, că am vizitat orașul Lublin, unde am învățat limba poloneză, am colaborat cu diferite persoane pentru activități școlare și mi-am făcut noi prieteni. Sper să mai am ocazia să ajung în Lublin împreună cu familia mea, pentru a le arăta cât de frumos a fost păstrat un oraș cu sute de ani vechime.

Djin dobre, Polonia, djin dobre Lublin!

Mădălina Nemeti,
Clasa a 8-a A, Școala Gimnazială ”Avram Iancu”

Trăiri poloneze prin programul Erasmus

Experiența din această excursie de învățare a fost absolut minunată. Am cunoscut niște persoane pe care nu o să le uit niciodată și chiar mă bucur că încă ținem legătura. Am vizitat

locuri superbe și ne-am distrat la maxim. Gazdele au fost extrem de drăguțe și de primitoare, iar ceilalți participanți au fost foarte prietenoși și extrem de amuzanți.

Dintre toate locurile superbe pe care le-am vizitat, preferatul meu a fost orașul comerțului cu grâne al Poloniei, Kazimierz. Pare un oraș ieșit din cărțile de povești. Casele păreau că sunt din turtă dulce cu fațade bogat ornamentate, iar străzile păreau ieșite din desenele animate, cu pavajul lor vechi din pietre de râu. Chiar nu am crezut că există pe lume, un loc așa de frumos, cu o istorie extraordinară, cum este Kazimierz-ul. Râul Vistula, culoarul de navigare spre întreaga Europă de Nord, a facilitat comerțul și contribuit la capacitatea de producție a câmpiei mănoase pe care o străbate. Până astăzi se păstrează silozurile de depozitare a cerealelor deținute de importante familii de negustori și proprietari. Din exterior, fațadele frumos decorate în stil renescentist par ale unor instituții importante, nu te gândești că acelea sunt silozuri. Totuși strădania aceea pentru ornamente nu era în zadar, fațada clădirii reprezenta o mărturie despre prosperitatea negustorului și putea influența tranzacțiile comerciale. Fiecare loc vizitat în Polonia a fost unic și extrem de frumos dar, Kazimierz-ul le întrece pe toate.

Nu cred ca o să uit niciodată această călătorie în cadrul proiectului “Erasmus” 2019-1-RO01-KA201-063189. Este o experiență care îți aduce un zâmbet pe față, doar când te gândești la ea. Profesorii care ne-au însoțit au fost alături de noi, ne-au ajutat în momentele în care am avut nevoie și ne-au sprijinit la toate atelierile de învățare, iar pentru acest lucru le mulțumim din suflet. Nu o să uit drumurile cu autocarul, nu o să uit glumele și cel mai important nu o să îmi uit prietenii din Polonia, Italia și Turcia.

Aceasta experiență a fost una de neuitat, de care sper să se bucure cât mai mulți copii.

Ștefania Feșteu, elevă în clasa a VI-a A,
Școala Gimnazială ”Avram Iancu”, Dej

Disclaimer:

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.